

[Rahbæk Møller]

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 66:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og om ophævelse af lov om begrænsning af løn under sygdom. (Ophævelse af karenssdag).

Af Erik B. Smith (S) m.fl.
(Fremsat 15/11 83).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Palle Simonsen):

Som forslagsstillerne selv anfører i bemærkningerne til lovforslaget, afviste et flertal i Folketinget i foråret et lignende lovforslag om ophævelse af karenssdagen.

Indførelsen af karenssdagen er jo, som jeg tidligere har sagt det, en besparelse på det sociale område, der omfatter alle lønmodtagere, dvs. den gruppe af befolkningen, der er sikret en arbejdsindtægt, og karenssdagsgivningen gør det muligt at undgå besparelser, der rammer andre og svagere grupper som f.eks. pensionister eller handicappede.

Situationen har for så vidt ikke ændret sig siden ordningens indførelse, og derfor må jeg selvfølgelig også i dag afvise det nu foreliggende forslag.

I anledning af forslagens bemærkninger om, at visse lønmodtagere rammes særlig hårdt, f.eks. lønmodtagere med flere ansættelsesforhold, kan jeg sige, at problemet jo har vist sig, efterhånden som tiden er gået, ikke at være så stort i praksis. Hvis en person har tre-fire ansættelsesforhold, vil den pågældende sandsynligvis ikke opfylde beskæftigelseskravet i dagpengeloven. Det vil

sige, at arbejdsgiverens dagpengepligt bortfalder, og at den pågældende i stedet har ret til dagpenge fra social- og sundhedsforvaltningen fra anden hele fraværsdag. Der beregnes i sådanne tilfælde kun én karenssdag i forhold til hele den fraværsperiode, som social- og sundhedsforvaltningen skal betale dagpenge for.

Dagpengelovens beskæftigelseskrav vil derfor føre til, at der yderst sjældent vil være tale om mere end to karenssdage i anledning af ét sygefravær.

Det har derudover i debatten ofte været anført, at karenssdagsgivningen ikke overholdes, og det synspunkt er ikke længere holdbart. Socialforskningsinstituttets omnibusundersøgelse for oktober 1983 over karenssdagens virkninger viser, dels at næsten alle nu har kendskab til reglerne – det var ikke tilfældet i første omgang – for afvikling af karenssdagen, dels at størstedelen af de interviewede, ca. 80 pct., ikke får løn på første sygedag.

Også Dansk Arbejdsgiverforening har foretaget en undersøgelse af, hvor mange personer der er omfattet af karenssdagsgiven. Denne undersøgelse, der omfatter betydeligt flere personer end socialforskningsinstituttets undersøgelse, viser, at ca. 90 pct. af arbejderne og ca. 80 pct. af funktionærerne på de ca. 800 virksomheder, der er omfattet af undersøgelsen, afvikler karenssdagen på foreskrevet måde, dvs. ved løntræk, ferie eller afspadseringsdag.

Inden længe vil jeg, som jeg tidligere har lovet, afgive en rapport til socialudvalget om karenssdagen. Denne rapport vil bl.a. indeholde statistiske oplysninger om, hvorledes karenssdagen administreres i praksis. Først når jeg til den tid har et fuldstændigt overblik over karenssdagsudviklingen, vil jeg tage stilling til, om der er behov for, hvad man kunne kalde enkelte mindre justeringer.

En ophævelse af karenssdagen vil jeg, som jeg tidligere har sagt, helt afvise, og jeg vil også gerne tilføje, at jeg ikke har grundlag for at tro, at der ikke er opnået de ønskede socialt rimelige besparelser, der var udgangspunktet for karenssdagens indførelse.

Mette Groes (S):

Lovforslaget er en delvis genfremsættelse af et forslag om afskaffelse af karenssdagen